

2018. évi LII. törvény
a szociális hozzájárulási adóról
2019.12.13
2019.12.31
7

2018. évi LII. törvény
a szociális hozzájárulási adóról

Az Országgyűlés a gazdasági növekedés feltételeinek javítása és a gazdaság versenyképességének megőrzése, valamint a versenyképes adórendszer megerősítése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET

A SZOCIÁLIS HOZZÁJÁRULÁSI ADÓ

1. Az adófizetési kötelezettség, az adó alapja

1. § (1) Szociális hozzájárulási adó (a továbbiakban: adó) fizetési kötelezettség áll fenn a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerint összevont adóalapba tartozó adó (adóelőleg) alap számításnál figyelembe vett jövedelem után.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jövedelmeken kívül adófizetési kötelezettség terheli a tanulószerveződés alapján ténylegesen kifizetett díjat, az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony alapján fizetett ösztöndíjat és a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíjat.

(3) Adófizetési kötelezettség terheli az Szja tv. szerinti önálló és nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében az Szja tv. szerinti adó (adóelőleg) alap hiányában a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerint biztosítottak minősülő személy részére juttatott olyan jövedelmet, amely a Tbj. 4. § k) pont 2. alpontja alapján járulékalapot képez.

(4) Az (1)–(3) bekezdésen túl adófizetési kötelezettség terheli az Szja tv. szerint külön adózó jövedelmek közül

a) a béren kívüli juttatások [Szja tv. 71. §],

b) a béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások [Szja tv. 70. §],

c) a kamatkedvezményből származó jövedelem [Szja tv. 72. §]

Szja tv. szerinti adóalapként meghatározott összegét.

(5) Az (1)–(4) bekezdésen túl adófizetési kötelezettség keletkezik

a) a vállalkozásból kivont jövedelem [Szja tv. 68. §],

b) az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem [Szja tv. 65/A. §],

c) az osztalék [Szja tv. 66. §], vállalkozói osztalékalap [Szja tv. 49/C. §],

d) az árfolyamnyereségből származó jövedelem [Szja tv. 67. §],

e) az Szja tv. 1/B. § hatálya alá tartozó természetes személy e tevékenységből származó jövedelme,

f) az átalányadó mezőgazdasági kistermelő által e tevékenysége alapján szerzett jövedelmének 75 százaléka,

g) a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó östermelő bevételének 4 százaléka

Magyarországon adózatható része után.

(6) Az (1)–(5) bekezdésben meghatározott jövedelem után a szociális hozzájárulási adót nem pénzbeli juttatás esetén is meg kell fizetni.

(7) Adófizetési kötelezettség terheli az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót (a továbbiakban: eva adóalany egyéni vállalkozó).

(8) Ha a természetes személy ugyanazon adómegállapítási időszakra Magyarországon adózatható és Magyarországon nem adózatható jövedelmet is szerez, az adóalap megállapításánál az (1)–(3) bekezdéseket megfelelően együttesen kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a (3) bekezdés alkalmazásakor az alapbér vagy más díjazás azon időszakra (napokra) vonatkozó arányos részét kell figyelembe venni, amelyben a jövedelem külföldön adózatható.

(9) Adóalapot képez az a jövedelem is, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban a Tbj. alapján biztosítási jogviszony állt fenn, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától.

2. Az adó mértéke és fizetendő összege

2. § (1) Az adó mértéke az adóalap 17,5 százaléka, az 1. § (4) bekezdésben foglalt esetekben a juttatások adóalapként meghatározott összegének 17,5 százaléka.

(2) Az 1. § (5) bekezdés a)–e) pontja esetében az adót addig kell megfizetni, amíg a természetes személy 1. § (1)–(3) bekezdés és az 1. § (5) bekezdés a)–e) pontja szerinti jövedelme a tárgyévben eléri a minimálbér összegének huszonégyeszeresét (a továbbiakban: adófizetési felső határ).

(3) A fizetendő adó az adóalap után a kifizetésekor érvényes adómértékkel számított adó (számított adó), csökkentve az adó fizetésére kötelezettet e törvény rendelkezése alapján megillető adókedvezmények összegével.

(4) Az adó mértékének változása esetén az adó fizetésére kötelezett a megváltozott adómértéket arra a hónapra, adóévre vonatkozóan bevallott jövedelmekre alkalmazza először, amely hónapban, adóévben a megváltozott adó mértéke hatályba lép.

3. Az adófizetésre kötelezett személy

3. § (1) Adó fizetésére kötelezett az a személy, aki az Szja tv. szerint nem önálló tevékenységből származó jövedelmet juttat (e bekezdés alkalmazásában ideértve a külföldi kifizetőt). Amennyiben az Szja tv. szerinti nem önálló tevékenységből származó jövedelem külföldi kifizetőtől származik és a Tbj. szerint járulékalapot nem képez, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy.

(2) Amennyiben az Szja tv. szerint önálló tevékenységből származó jövedelem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a kifizető (e bekezdés alkalmazásában ideértve a külföldi kifizetőt). Ha az Szja tv. szerinti önálló tevékenységből származó jövedelem nem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy. Ha a természetes személy külföldi kifizetőtől a Tbj. szerint járulékalapot nem képező jövedelmet szerez, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy.

(3) Amennyiben az Szja tv. szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelem kifizetőtől származik, akkor az adófizetésre kötelezett a kifizető. Amennyiben az Szja tv. szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelem nem kifizetőtől származik vagy az adóelőleget a kifizető nem köteles megállapítani, akkor az adófizetésre kötelezett a természetes személy.

(4) Az 1. § (4) bekezdés szerinti jövedelem esetében adófizetésre kötelezett személynek a kifizető minősül.

(5) Az 1. § (5) bekezdés szerinti jövedelem esetében adófizetésre kötelezett személynek a jövedelmet szerző természetes személy minősül.

(6) Kirendelés esetén az adófizetési kötelezettséget a kirendelést elrendelő (ideértve a külföldi kifizetőt is) teljesíti. A kirendelés alapján foglalkoztató személy teljesíti az adófizetési kötelezettséget, ha a kirendelést elrendelővel megállapodott arról, hogy a természetes személy foglalkoztatásához kapcsolódó munkabért és közterheket ő fizeti.

(7) Munkaerő-kölcsönzés keretében kölcsönbe adott munkavállalóval fennálló jogviszonyra tekintettel fizetendő adó alanya a kölcsönbe adó. Ha a kölcsönbe adó külföldi kifizető, az adófizetésre kötelezett a munkavállalót kölcsönbe vevő személy.

(8) Több munkáltatóval létesített munkaviszony [a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 195. §] esetén az adókötelezettséget az adózás rendjéről szóló törvény szerint meghatározott munkáltató teljesíti.

4. Az adóra vonatkozó közös szabályok

4. § (1) A szociális biztonsághoz, valamint a testi és lelki egészséghez való jog érvényesítését szolgáló egyes szociális ellátások fedezetéhez, továbbá az egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásához szükséges államháztartási források biztosítása céljából az adóból származó államháztartási bevétel a központi

költségvetésről szóló törvényben meghatározott arányok szerint megoszlik a társadalombiztosítás egyes pénzügyi alapjai és a törvényben meghatározott elkülönített állami pénzalap költségvetése között.

(2) Az adóval összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik.

(3) Az adó megfizetése államháztartási forrásból fedezett ellátásra (ideértve különösen a társadalombiztosítási ellátást és az álláskeresési ellátást), vagy államháztartási forrásból folyósított támogatás igénybevételeire való jogot nem keletkeztet, valamint az adó alapja és összege az ilyen ellátás, támogatás összegét nem befolyásolja.

5. Az adófizetési kötelezettség alóli mentesülés esetei

5. § (1) Nem keletkezik az 1. § (1)–(3) bekezdése szerint adófizetési kötelezettsége – e tevékenysége, jogállása alapján szerzett jövedelme tekintetében –

- a) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak;
- b) a társas vállalkozásnak a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozóra tekintettel;
- c) az iskolaszövetkezetnek a nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató tagjával fennálló jogviszonyára – 25. életévének betöltéséig a tanuló, hallgatói jogviszonya szünetelésének időtartama alatt is – tekintettel;
- d) a szociális szövetkezetnek a tagi munkavégzési jogviszonyban álló tagjával fennálló jogviszonyára tekintettel;
- e) a kifizetőnek a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 44. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött jogviszonyra tekintettel;
- f) a közérdekű nyugdíjas szövetkezetnek az öregségi nyugdíjban vagy átmeneti bányászjáradékban részesülő tagja között fennálló jogviszonyára tekintettel;
- g) a kifizetőnek az Mt. szerinti munkaviszonyban foglalkoztatott saját jogú nyugdíjas személyre tekintettel;
- h) a Tbj. szerint külföldinek minősülő személynek az általa megszerzett, járulékalapot nem képező jövedelemre tekintettel;
- i) az egyházi jogi személynek az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyre tekintettel, ha az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személy saját jogú nyugdíjas természetes személy, vagy özvegyi nyugdíjban részesülő olyan természetes személy, aki a rá irányadó öregségnyugdíj-korhatárt már betöltötte.

(2) Nem esik az 1. § (1)–(3) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettség alá – e tevékenysége, jogállása alapján szerzett jövedelme tekintetében –

- a) a külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselete személyzetének külföldi állampolgárságú tagja részére kifizetett, juttatott bevétel;
  - b) a külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselete személyzetének külföldi állampolgárságú tagja által munkaviszony keretében háztartási alkalmazottként foglalkoztatott külföldi állampolgár részére kizárólag e jogviszonyára tekintettel, vagy azzal összefüggésben kifizetett, juttatott bevétel;
  - c) a nemzetközi szervezet nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező tisztviselője, alkalmazottja és vele közös háztartásban élő családtagja (házastárs, gyermek) részére kifizetett, juttatott bevétel, feltéve, hogy kiterjed rájuk a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszere;
  - d) a külföldi kifizető által Magyarországon kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében munkaviszonyban foglalkoztatott olyan – bevándorolt vagy letelepedett jogállással nem rendelkező – természetes személy részére kifizetett, juttatott bevétel (ideértve a munkaszerződésben meghatározott alaphétt is), aki harmadik állam állampolgára, feltéve, hogy a foglalkoztatás időtartama nem haladja meg a két évet, valamint az említett feltételek szerinti korábbi foglalkoztatásától számítva a foglalkoztatás ismételt megkezdéséig legalább három év már eltelt; e rendelkezés olyan harmadik államból kiküldött személy esetében is alkalmazható, aki a harmadik államban fennálló biztosítást igazolja, függetlenül attól, hogy a kiküldött személy állampolgársága szerinti állammal Magyarországnak szociális biztonsági egyezménye áll fenn, továbbá olyan harmadik államból kiküldött személy esetében is alkalmazható, aki a harmadik államban fennálló biztosítást igazolja és nem tartozik a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek hatálya alá;
  - e) a kifizető által megállapított és folyósított társadalombiztosítási ellátás, valamint az általa folyósított szociális ellátásból a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvény szerint nem a kifizetőt terhelő rész;
  - f) táppénz, baleseti táppénz, csecsemőgondozási díj, gyermeknevelési támogatás, gyermekgondozási díj;
  - g) az olyan személynek juttatott bevétel, akire a Tbj. 11. §-a, 11/B. §-a, és 13. §-a szerint a biztosítási kötelezettség nem terjed ki;
  - h) az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem;
  - i) az a jövedelem, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban a Tbj. 11. §-a, 11/A. §-a, 11/B. §-a vagy 13. §-a alapján nem áll fenn biztosítási jogviszony, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától.
  - j) a magánnyugdíjpénztár és az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által szolgáltatásként kifizetett összeg, a kedvezményezett részére a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 28. § (1) bekezdésének a) pontja alapján fizetett összeg, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár megszűnése esetén a tag részére teljesített adóköteles pénztári kifizetés, valamint a volt pénztártagnak a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett magán-nyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés,
  - k) az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló kormányrendelet alapján nyújtott keresetkiegészítés,
  - l) az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 51/C. §-ában meghatározott szolgáltatás,
  - m) a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépés miatt a volt pénztártagnak kifizetett, a hozamgarantált tőke összege feletti összeg.
- (3) Nem esik az 1. § (5) bekezdés c) pontja szerinti adófizetési kötelezettség alá az Európai Gazdasági Térség bármely tagállamában működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapírnak az adott tagállam joga szerint osztaléknak (osztalékkelőlegnek) minősülő hozama.

(4) A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendeletek hatálya alá tartozó, másik tagállamban vagy az Európai Unió intézményei által biztosított személy jövedelme után nem kell adót fizetni. Az adó-fizetési kötelezettség alóli mentességet a természetes személy az illetékes külföldi hatóság által kiállított, a másik tagállamban vagy az Európai Unió intézményénél fennálló biztosítást tanúsító igazolással igazolja.

(5) E § (2) bekezdés d) pontjában foglaltaktól eltérően, a Tbj. szerinti kiküldetés meghosszabbításának bejelentése esetén az adófizetési kötelezettség a kiküldetés kezdetét követő második év végétől áll fenn.

(6) A Tbj. szerint külföldinek minősülő személy által megszerzett

- a) az 1. § (5) bekezdés a)–d) pontja szerinti jövedelmet,
  - b) az Szja tv. szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelmet és
  - c) az 1. § (4) bekezdése szerinti jövedelmet
- nem terheli adófizetési kötelezettség.

6. Az egyéni vállalkozó által fizetendő adó alapja

6. § (1) Az Szja tv. rendelkezései szerint a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja – figyelemmel az adóalap megállapításának különös szabályaira is – a vállalkozói kivét, az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja az átalányban megállapított jövedelem.

(2) Az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót saját maga után havonta terhelő adó alapja:

- a) a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében külön törvény rendelkezése szerint az adóévre, vagy az adóévnek a munkaviszonya vagy tanuló (hallgatói) jogviszonya megszűnését követő hátralévő részére tett nyilatkozat esetében a nyilatkozat szerinti összeg;
- b) az a) pont hatálya alá nem tartozó esetben az adóalap megállapításának egyéni vállalkozóra irányadó különös szabályai szerint meghatározott összeg.

(3) Ha az egyéni vállalkozó egyszerűsített vállalkozói adóalanyisága év közben megszűnik, a (2) bekezdés a) pontja szerinti adóalapot törthónap esetén az egyszerűsített vállalkozói adóalanyisága megszűnésének hónapjában napi arányosítással állapítja meg.

(4) Az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 4 százaléka, ha

- a) az adóalap megállapításának különös szabályai alkalmazása alól legalább heti 36 óras foglalkoztatással járó munkaviszonyára, a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányaira tekintettel mentesül, vagy
- b) tagként a kifizetővel az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó jogviszonyban áll.

E bekezdés alkalmazásakor a heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.

(5) A (4) bekezdés a) pontjában az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Tbj. vhr.) 7/B. §-a szerint kell igazolni.

(6) A családi gazdaságok nyilvántartásában családi gazdálkodóként bejegyzett azon magánszemély, aki a mezőgazdasági termelő tevékenység tekintetében az egyéni vállalkozói nyilvántartásban szerepel, az adóval kapcsolatos adókötelezettségeket az egyéni vállalkozókra vonatkozó szabályok szerint teljesíti.

(7) A (6) bekezdés szerinti adóalap csökkenti a mezőgazdasági őstermelőként az 1. § (1) és (5) bekezdés f)–g) pont szerint fennálló adókötelezettség alapját.

7. A mezőgazdasági őstermelő által fizetendő adó alapja

7. § (1) A Tbj. 30/A. § (1) bekezdése szerint járulékfizetésre kötelezett mezőgazdasági őstermelőt a saját maga után évente terhelő adó alapja a tárgyévi összevont adóalapba tartozó jövedelme, de legalább a minimálbér vagy, a Tbj. 30/A. § (3) bekezdése szerinti, a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg adóévre megállapított összege.

(2) A Tbj. 30/A. § (2) bekezdése szerint járulékfizetésre kötelezett mezőgazdasági kistermelőt a saját maga után évente terhelő adó alapja a Tbj. 30/A. § (3) bekezdése szerinti, a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg adóévre megállapított összege.

(3) A (2) bekezdés szerinti adóalap hiányában a Tbj. 30/A. § (2) bekezdése szerint járulékfizetésre kötelezett mezőgazdasági kistermelőt a saját maga után évente terhelő adó alapja

- a) a tárgyévi összevont adóalapba tartozó jövedelem,
- b) az átalányadózó mezőgazdasági kistermelő által e tevékenysége alapján szerzett tárgyévi jövedelmének 75 százaléka,
- c) a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó őstermelő tárgyévi bevételének 4 százaléka, csökkentve a tárgyévi Tbj. szerinti járulékalapját képező összeggel.

(4) A Tbj. 30/A. §-a alapján járulékfizetésre nem kötelezett mezőgazdasági őstermelőt a saját maga után évente terhelő adó alapja

- a) a tárgyévi összevont adóalapba tartozó jövedelem,
- b) az átalányadózó mezőgazdasági kistermelő által e tevékenysége alapján szerzett tárgyévi jövedelmének 75 százaléka,
- c) a tételes költségelszámolást választó, nemleges nyilatkozatot benyújtó őstermelő tárgyévi bevételének 4 százaléka.

(5) Az adóalapot az (1) és (2) bekezdés szerint megállapító mezőgazdasági őstermelő e jogállással nem rendelkezik az adóév minden napján, vagy más okból nem minősül az adó alanyának az adóév minden napján, akkor az adó alapja

- a) az (1) bekezdés szerinti őstermelő esetében az őstermelésből származó összevont adóalapba tartozó jövedelme, de legalább az adóalanyiság időtartamának minden napjára számítva a minimálbér vagy a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg harmincad része,
- b) a (2) bekezdés szerinti kistermelő esetében az adóalanyiság időtartamának minden napjára számítva a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg harmincad része.

(6) Az adóalapot az (1) és (2) bekezdés szerint megállapító mezőgazdasági őstermelő, az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor nem veszi számításba azt a napot, amelyen

- a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban részesül;
- b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, gyermekek otthongondozási díjában, ápolási díjban részesül, kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekek otthongondozási díja, ápolási díj folyósítása alatt a mezőgazdasági őstermelő e tevékenységét személyesen folytatja;
- c) csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban egyidejűleg részesül;
- d) önkéntes tartalékos katonaként katonai szolgálatot teljesít;
- e) fogvatartott.

(7) A (6) bekezdés szerinti esetekben az adó alapja

- a) az adóalapot az (1) bekezdés szerint megállapító mezőgazdasági őstermelő esetében az összevont adóalapba tartozó jövedelme, de legalább a minimálbér, vagy a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg,
- b) az adóalapot a (2) bekezdés szerint megállapító mezőgazdasági őstermelő esetében a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg

harmincad része azokra a napokra, amelyekre az adófizetési kötelezettség fennáll.

8. Az adóalap megállapításának különös szabályai

8. § (1) A közkereseti társaságot, a betéti társaságot, a korlátolt felelősségű társaságot, a közös vállalatot, az egyesülést, az európai gazdasági egyesülést, a szabadalmi ügyvivői irodát, a szabadalmi ügyvivői társaságot, az ügyvédi irodát, a közjegyzői irodát, a végrehajtói irodát, az egyéni céget a tagjára tekintettel havonta terhelő adó alapja legalább a minimálbér 112,5 százaléka. Az adó alapja legalább az adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszony fennállása minden napjára számítva a minimálbér 112,5 százalékanak harmincad része, ha a jogviszony nem áll fenn a hónap minden napján.

(2) Az egyházi jogi személyt az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyre tekintettel havonta terhelő adó alapja a minimálbér. Az adó alapja az adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszony fennállása minden napjára számítva a minimálbér harmincad része, ha a jogviszony nem áll fenn a hónap minden napján.

(3) Az egyéni vállalkozót saját maga után havonta terhelő adó alapja legalább a minimálbér 112,5 százaléka. Az adó alapja az egyéni vállalkozói jogállás fennállása minden napjára számítva legalább a minimálbér 112,5 százalékanak harmincad része, ha a természetes személy e jogállással nem rendelkezik a hónap minden napján.

(4) Az (1)–(3) bekezdés alkalmazásakor az egy hónapra fizetendő adó alapjának megállapításakor a kifizető, valamint az egyéni vállalkozó nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyre a kifizető a tagjával fennálló jogviszonya, egyéni vállalkozói jogállására tekintettel e fejezet külön rendelkezése alapján mentesül az adófizetés különös szabályainak alkalmazása alól. Ilyen esetben az adó alapja a hónap többi napjára számítva egyházi jogi személy esetében a minimálbér harmincad része, más kifizető és egyéni vállalkozó esetében legalább minimálbér 112,5 százalékanak harmincad része.

9. Mentésülés a különös szabályok alkalmazása alól

9. § (1) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, az egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyre a tagja, maga az egyéni vállalkozó

- a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban részesül;
- b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, gyermekek otthongondozási díjában, ápolási díjban részesül, kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekek otthongondozási díja, ápolási díj folyósítása alatt a tag személyes közreműködését, az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személy egyházi szolgálatát, az egyéni vállalkozó e tevékenységét személyesen folytatja;
- c) csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban egyidejűleg részesül.

(2) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, az egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyre a tagja, maga az egyéni vállalkozó

- a) önkéntes tartalékos katonaként katonai szolgálatot teljesít;
- b) fogvatartott.

(3) Az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, a közjegyzői iroda a tagjával fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben – az (1)–(2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően – nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen tagja ügyvédi tevékenysége, szabadalmi ügyvivői kamarai, illetve közjegyzői kamarai tagsága szünetel. Az ügyvédi, szabadalmi ügyvivői, közjegyzői vagy állat-egészségügyi szolgáltató tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben – az (1)–(2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően –

nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen ügyvédi tevékenysége, szabadalmi ügyvivői kamarai, közjegyzői kamarai tagsága, vagy állat-egészségügyi szolgáltató tevékenysége szünetel.

(4) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerint vezetett nyilvántartásban szereplő egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapján megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben – az (1)–(2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően – nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(5) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, a nem eva adóalany egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben – az (1)–(4) bekezdésben meghatározottakon túlmenően – nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen tagja, az egyéni vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll, vagy a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat. Az egyidejűleg fennálló több munkaviszony esetében az egyes munkaviszonyokban előírt munkaidőt a heti legalább 36 órás foglalkoztatás megállapításánál össze kell adni.

(6) Amennyiben az (5) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap egészében nem állnak fenn, akkor egy-egy naptári napra az adófizetési kötelezettség kiszámításánál egyéni vállalkozó esetében a 8. § (3) bekezdése szerinti adóalap harmincad részét, társas vállalkozó esetében a 8. § (1) bekezdés szerinti adóalap harmincad részét kell figyelembe venni.

(7) Az (5) bekezdésben az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a Tbj. vhr. 7/B. §-a szerint kell igazolni.

(8) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben – az (1)–(5) bekezdésben meghatározottakon túlmenően – nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen tagja kifizetővel is az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyban áll, vagy egyéni vállalkozóként az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alatt áll, feltéve, hogy a kifizető e napot a taggal fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó, illetve az egyéni vállalkozó e napot a saját maga után fizetendő adó alapjának megállapításakor számításba veszi.

(9) Az (5)–(8) bekezdésben foglalt alkalmazásának feltétele, hogy a kifizető részére a természetes személy nyilatkozatot tesz a legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonya fennállásáról, tanulmányai folytatásáról, a más kifizetővel fennálló, az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó jogviszonyáról. A természetes személy az olyan változásról, amely az (5)–(8) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazását érinti, haladéktalanul újabb nyilatkozatot tesz a kifizető részére. A nyilatkozat tartalmazza a természetes személy természetes személyazonosító adatait, valamint adóazonosító jelét, ennek hiányában a személyazonosító okmánya típusának megjelölését és számát, valamint lakcímét. Az újabb nyilatkozat megtételének elmulasztása miatt keletkezett adóhiány és jogkövetkezményei megtérítését a kifizető a nyilatkozatot elmulasztó természetes személytől igényelheti. Ha az újabb nyilatkozat megtételének elmulasztása miatt keletkezett adóhiányt a kifizetőtől nem lehet behajtani, az adóhiány és jogkövetkezményei megfizetésére az állami adó- és vámhatóság a nyilatkozatot elmulasztó természetes személyt határozattal kötelezheti.

(10) Az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben az egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor – az (1)–(5) bekezdésben meghatározottakon túlmenően – nem veszi számításba azt az időszakot, amelyen kifizetővel – a kifizető részére a tárgyév január 31-éig, az adóév egészére tett nyilatkozata alapján – az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyban áll, feltéve, hogy a kifizető ezen időszakot az egyéni vállalkozónak minősülő természetes személlyel fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor számításba veszi.

(11) Nem terheli szociális hozzájárulási adó azt a jövedelmet, amely az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény 2019. december 31-én hatályos 18. § (4) bekezdése alapján mentesül a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség alól.

II. FEJEZET

ADÓKEDVEZMÉNYEK

10. A szakképzettséget nem igénylő és mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatott munkavállalók után érvényesíthető adókedvezmény

10. § (1) A Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszeréről szóló, 2012. január 1-jén hatályos KSH-közlöny (FEOR-08)

a) 9. főcsoportjába tartozó foglalkozás szerinti munkakörben (a továbbiakban: szakképzettséget nem igénylő munkakör),

b) 6. főcsoport 61. csoportjába tartozó, a 7. főcsoport 7333 számú foglalkozásából a mezőgazdasági gép (motor) karbantartója, javítója munkakörben és a 8. főcsoport 8421 számú foglalkozás szerinti munkakörben (a továbbiakban együtt: mezőgazdasági munkakör)

munkaviszonyban természetes személyt foglalkoztató kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény, amely egész hónapban megilleti a kifizetőt, egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb a minimálbér után az 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékával megállapított összeggel.

(3) Ha a kifizető a foglalkoztatottat az adómegállapítási időszak egy részében nem, vagy nem kizárólag szakképzettséget nem igénylő munkakörben vagy nem kizárólag mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatta, a munkaviszony alapján ezen adómegállapítási időszakra vonatkozóan részkedvezményt nem érvényesíthet.

11. A munkaerőpiacra lépők után érvényesíthető adókedvezmény

11. § (1) A munkaerőpiacra lépő személyt munkaviszonyban foglalkoztató kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) E § alkalmazásában munkaerőpiacra lépő az, aki az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére álló adatok szerint a kedvezményezett foglalkoztatás kezdetének hónapját megelőző 275 napon belül legfeljebb 92 napig rendelkezett a Tbj. szerint biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonnyal, egyéni-, társas vállalkozói jogviszonnyal. E szabály alkalmazása szempontjából a biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonyba, egyéni-, társas vállalkozói jogviszonyba a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás vagy a gyermeknevelési támogatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: anyasági ellátás) folyósításának időszakát, valamint a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát nem kell beszámítani. A kedvezményezett foglalkoztatás kezdetének minősül az anyasági ellátásban részesült, illetve részesülő természetes személynek a korábbi kifizetőjénél történő ismételt munkába állásának kezdete is.

(3) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel a foglalkoztatás első két évében, és legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékával megállapított összeggel a foglalkoztatás harmadik évében (a továbbiakban e § alkalmazásában: érvényesítési időszak).

(4) A természetes személyt foglalkoztató kifizető a kedvezmény érvényesítési időszaka alatt megváltozik, az új kifizető a természetes személy után az érvényesítési időszak végéig igénybe veheti az adókedvezményt, ideértve azt az esetet is, ha a természetes személy foglalkoztatása nem folyamatos.

(5) A kedvezményt a kifizető a feltételek fennállásáról kiállított igazolás birtokában érvényesítheti. Az igazolást a (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállásáról az állami adó- és vámhatóság

a) az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti biztosított bejelentés megtételét követően, hivatalból, a foglalkoztatás kezdő időpontját követő hónap 10. napjáig,

b) biztosított bejelentés hiányában a kifizető havi bevallásban tett kérelmére

állítja ki és elektronikus kapcsolattartás útján megküldi a kifizető részére.

(6) A (3) bekezdésben foglalt részkedvezmény azon egész hónap tekintetében is megilleti a kifizetőt, amelyben a kedvezményezett foglalkoztatás első két éve, illetve harmadik éve véget ér.

12. A három vagy több gyermeket nevelő munkaerőpiacra lépő nők után érvényesíthető adókedvezmény

12. § (1) A családok támogatásáról szóló törvény szerint legalább három gyermekre tekintettel családi pótlékra szülőként jogosult munkaerőpiacra lépő nőkre a 11. § rendelkezéseit az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel a foglalkoztatás első három évében és legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékaival megállapított összeggel a foglalkoztatás negyedik és ötödik évében (a továbbiakban e § alkalmazásában: érvényesítési időszak).

(3) Ha a természetes személyt foglalkoztató kifizető a kedvezmény érvényesítési időszaka alatt megváltozik, az új kifizető a természetes személy foglalkoztatása nem folyamatos.

(4) A kedvezményt a kifizető a 11. §-ban előírt feltétel fennállásáról szóló igazoláson túl a legalább három gyermek után járó családi pótlékra való jogosultságról szóló igazolás birtokában érvényesítheti. A családi pótlékra való jogosultságról szóló igazolást a kifizetőnek a biztosított bejelentéssel, illetve a 11. §-ban előírt feltétel fennállásáról szóló igazolás iránti kérelemmel együtt benyújtott és az állami adó- és vámhatóság által továbbított kérelmére a családtagok támogatási feladatokat ellátó hatóság állítja ki és elektronikus kapcsolattartás útján megküldi a kifizető részére.

(5) A (2) bekezdés szerinti részkedvezmény azon egész hónap tekintetében is megilleti a kifizetőt, amelyben a kedvezményezett foglalkoztatás harmadik, illetve ötödik éve véget ér.

(6) Az adókedvezmény e § szerinti érvényesítésére vonatkozó jogosultságot nem érinti, ha a természetes személynek az adókedvezmény érvényesítési időszaka alatt a legalább három gyermek után járó családi pótlékra való jogosultsága megszűnik.

13. A megváltozott munkaképességű személyek után érvényesíthető adókedvezmény

13. § (1) A szociális hozzájárulási adóból részkedvezmény illeti meg

a) a munkaviszonyban természetes személyt foglalkoztató kifizetőt az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból,

b) az egyéni vállalkozót a saját maga után fizetendő adóból

c) a közkereseti társaságot, a betéti társaságot, a korlátolt felelősségű társaságot, a közös vállalatot, az egyesülést, az európai gazdasági egyesülést, a szabadalmi ügyvivői irodát, a szabadalmi ügyvivői társaságot, az ügyvédi irodát, a közjegyzői irodát, a végrehajtói irodát, az egyéni céget a tagjával fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyára tekintettel terhelő adóból.

(2) Az adókedvezmény akkor vehető igénybe, ha

a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben a foglalkoztatott,

b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben az egyéni vállalkozó,

c) az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a tag, megváltozott munkaképességű személynek minősül e § alapján.

(3) E § értelmében megváltozott munkaképességű személynek minősül az,

a) akinek az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű, vagy

b) aki 2011. december 31-én – a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény alapján megállapított – I., II., vagy III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 32–33. §-a, vagy a 19. § (1a) bekezdése, vagy a 38/C. §-a alapján rokkantsági ellátásban vagy rehabilitációs ellátásban részesül.

(4) A részkedvezmény egyenlő az adómegállapítási időszakra a kifizető által a foglalkoztatott után, az egyéni vállalkozó által saját maga után megállapított, a tag után a kifizető által megállapított adóalap, de legfeljebb a minimálbér kétszerese után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel.

(5) A kedvezményt az arra jogosult a komplex minősítésről szóló érvényes dokumentum, vagy a (3) bekezdés szerinti megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak folyósítását igazoló határozat birtokában érvényesítheti.

(6) A megváltozott munkaképességű személy a (3) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti jogosultság megszűnéséről, az arról szóló határozat kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül köteles tájékoztatni a kifizetőt.

(7) Amennyiben az adókedvezmény érvényesítésének feltételei már nem teljesülnek, akkor az adókedvezmény a jogosultság megszűnését követő hónaptól nem vehető igénybe.

14. A közfoglalkoztatottak után igénybe vehető adókedvezmény

14. § (1) A közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény 1. § (3) bekezdésében felsorolt közfoglalkoztatást a közfoglalkoztatási jogviszonyban történő foglalkoztatás esetére részkedvezmény illeti meg. A részkedvezmény egyenlő a közfoglalkoztatott természetes személyt az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a közfoglalkoztatottat terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett közfoglalkoztatási bér, de legfeljebb a közfoglalkoztatási garantált bér 130 százaléka után a 2. § (1) bekezdése szerinti adó mértékének 50 százalékaival megállapított összeggel.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szerv által történő foglalkoztatás esetén a foglalkoztató kizárólag az e §-ban szabályozott adókedvezményt érvényesítheti.

15. Kutatók foglalkoztatása után érvényesíthető adókedvezmény

15. § (1) Adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban

a) doktori (PhD) vagy ennél magasabb tudományos fokozattal, vagy tudományos címmel rendelkező kutató, fejlesztő, vagy

b) a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerint doktori képzésben részt vevő hallgató vagy doktorjelölt

munkavállalót foglalkoztató – vállalkozásként működő kutatóhelynek minősülő – kifizető, az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő

a) az (1) bekezdés a) pont szerinti munkavállaló esetében a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 500 ezer forint után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel,

b) az (1) bekezdés b) pont szerinti munkavállaló esetében a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 200 ezer forint után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékaival megállapított összeggel.

(3) Ha a kifizető a foglalkoztatottat az adómegállapítási időszak egy részében nem, vagy nem kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységnek megfelelő munkakörben foglalkoztatta, a munkaviszony alapján ezen adómegállapítási időszakra vonatkozóan részkedvezményt nem érvényesíthet.

(4) Azon hónapra vonatkozóan, amelyben a munkavállaló munkaviszonya kezdődik vagy véget ér, a részkedvezmény az egész hónap tekintetében megilleti a kifizetőt.

(5) E § alkalmazásában

a) *kutatóhely*: a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvény (a továbbiakban: Innovációs tv.) szerinti kutatóhely,

b) *kutató, fejlesztő*: az Innovációs tv. szerinti kutató, fejlesztő.

16. A kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezmény

16. § (1) Adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban kutató-fejlesztő munkavállalót foglalkoztató – vállalkozásként működő saját tevékenységi körben alaputatást, alkalmazott kutatást, kísérleti fejlesztést végző kutatóhelynek minősülő – kifizető, az őt e munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta állapítja meg. A kedvezmény egyenlő a tárgyhónapban a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségeként elszámolt bérköltség után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékaival megállapított összeggel.

(3) A kedvezmény igénybevétele esetén a kifizető a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 7. § (1) bekezdés *t)* pontja alapján a saját tevékenységi körben végzett kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségeként nem vonhatja le a kutató-fejlesztő munkavállaló azon munkabérének a hozzá kapcsolódó szociális hozzájárulási adóval és szakképzési hozzájárulással növelt összegét, amelyre a § szerinti kedvezményt érvényesít.

(4) E § alkalmazásában

a) kutatóhely: a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Innovációs tv.) szerinti kutatóhely,

b) kutató-fejlesztő: az Innovációs tv. szerinti kutató-fejlesztő,

c) alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés: az Innovációs tv. szerinti alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés.

17. Az adókedvezményekre vonatkozó közös szabályok

17. § (1) A kifizető az ugyanazzal a természetes személlyel fennálló munkaviszonyára, közfoglalkoztatási jogviszonyára tekintettel csak egy adókedvezmény igénybevitelére jogosult. A több adókedvezmény egyidejű igénybevitelét lehetővé tévő külön rendelkezés hiányában az adókedvezmények közötti választás joga a kifizetőt illeti meg.

(2) Az adókedvezmény kiszámításánál a munkavállalót a munkaviszonyára tekintettel megillető (bruttó) munkabért a számviteli törvényben foglaltak alkalmazásával kell meghatározni.

(3) Az adókedvezményeket (ide nem értve a 14. §-ban szabályozott adókedvezményt) a költségvetési szerv kifizető nem érvényesítheti.

(4) Az adókedvezmények egy adott hónap tekintetében egyszeresen vehetők igénybe ugyanazon kifizető és természetes személy között ismételt létesített munkaviszony során. Az ugyanazon kifizető és természetes személy között egyidejűleg fennálló több munkaviszony esetében az kedvezmények egy adott hónap tekintetében egyszeresen vehetők igénybe. Az adókedvezmények igénybevitelét ugyanazon kifizető és természetes személy között ismételt létesített munkaviszonyok során az elsőként létrejött munkaviszony, az egyidejűleg fennálló munkaviszonyok esetében a kifizető döntése alapozza meg.

(5) A munka törvénykönyve szerinti munkáltató személyében bekövetkező változás esetén az adókedvezményt az átvevő munkáltató tovább érvényesítheti a kedvezményrel érintett időszak fennmaradó részére.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

18. § (1) Az adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg

a) a munkaviszonyból;

b) a szövetkezet és természetes személy tagja között fennálló, a tag részére munkavégzési kötelezettséget eredményező vállalkozási és megbízási jogviszonyból,

c) az a) pont alá nem tartozó, a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság, a közös vállalat, az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, a szabadalmi ügyvivői társaság, a szabadalmi ügyvivői iroda és természetes személy tagja között fennálló, a tagnak a jogi személy, az egyéb szervezet tevékenységében való személyes közreműködési kötelezettséget eredményező tagi jogviszonyból (ideértve a nem munkaviszony keretében ellátott vezető tisztségviselői jogviszonyt is);

d) az ügyvédi iroda, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda, az egyéni cég és természetes személy tagja között fennálló tagi jogviszonyból;

e) a gazdálkodó szervezet és a tanuló között tanulószerveződés alapján fennálló jogviszonyból;

f) az egyházi jogi személy és az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személy között fennálló jogviszonyból;

g) állami projektértékelői jogviszonyból;

h) az Szja tv. szerinti nem önálló tevékenység vagy önálló tevékenység (ide nem értve a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény hatálya alá tartozó közérdekű önkéntes tevékenységet, az egyéni vállalkozói tevékenységet, a mezőgazdasági őstermelői tevékenységet, a bérbeadói tevékenységet és az európai parlamenti képviselő tevékenységét) végzésének alapjául szolgáló, az a)–g) pont hatálya alá nem tartozó olyan jogviszonyból, amely alapján a tevékenységet Magyarországon vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam, vagy Magyarország által kötött kétoldalú szociális biztonságról szóló egyezményben részes másik állam területén végzik,

származó jövedelmet juttató, a 3. § szerint adófizetésre kötelezett kifizető, a Tbj. szerint járulékalapot képező jövedelmet juttató külföldi kifizető. Az adó összegét természetes személy részére kiállított igazoláson nem tünteti fel. Amennyiben az adóalany természetes személy foglalkoztatására tekintettel kedvezményt vagy támogatást vesz igénybe, az Art. rendelkezései szerinti bevallási kötelezettségét úgy kell teljesítenie, hogy a bevallás adataiból a kedvezmény vagy támogatás jogcíme, alapja és a kedvezmény vagy támogatás összege személyenként megállapítható legyen.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon kívül a kifizető az adót a természetes személytől levonja, és a juttatást követő hónap 12. napjáig fizeti meg és vallja be.

(3) Amennyiben a jövedelem nem kifizetőtől, nem külföldi kifizetőtől származik vagy a juttatásból az adó, az adóelőleg levonása nem lehetséges, az adó megállapítására és megfizetésére a természetes személy kötelezett a 27. § rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával.

(4) Nem minősül kifizetőnek:

a) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a tag kilépése, a várakozási idő letelte után a tag részére teljesített adóköteles pénztári kifizetés,

b) a számlavezető a nyugdíj-előtakarékosági számláról szóló törvényben meghatározott számlatulajdonos részére kifizetett, egyéb jövedelemnek minősülő összeg tekintetében,

c) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár, önszegélyező pénztár, egészség- és önszegélyező pénztár

ca) a jogosulatlanul igénybe vett pénztári szolgáltatás

cb) a célzott szolgáltatásként nyújtott kiegészítő önszegélyező szolgáltatás esetén,

d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a természetes személy javára jóváírt támogatói adomány tekintetében,

e) a biztosító az Szja tv. 28. § (2) bekezdése szerinti jövedelem esetében.

(5) A természetes személyt terhelő adókötelezettség megállapításánál, megfizetésénél az Art. kerekítési szabályai nem alkalmazhatóak.

19. § Az egyéni vállalkozó az adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg. Az egyéni vállalkozó és a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a vállalkozói osztalékalap után fizetendő adót a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásában vallja be és a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg.

20. § Az egyéni vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adó alapja figyelembevételével fizetett adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg. Ettől eltérően a legalább heti 36 óras foglalkoztatással járó munkaviszonnyal rendelkező, vagy középfokú felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató eva adóalany egyéni vállalkozó az adót negyedévente állapítja meg, és a tárgynegyedévet követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg.

21. § (1) A külföldi kifizető az adóval összefüggő adókötelezettséget az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) szerinti pénzügyi képviselő, valamint adózási ügyvivő útján, ennek hiányában közvetlenül teljesíti. A külföldi kifizető az adókötelezettségeit közvetlenül csak akkor teljesítheti, ha bejelentkezése alapján az állami adó- és vámhatóság Tbj. szerinti foglalkoztatóként nyilvántartásba vette.

(2) Ha a külföldi kifizető az adókötelezettségek teljesítésére nem rendelkezik Art. szerinti képviselővel, és az (1) bekezdésben foglalt bejelentkezést is elmulasztja, az adóval összefüggő adókötelezettségek teljesítésére a jövedelmet szerző természetes személy természetes személy kötelezett, és viseli az adókötelezettségek elmulasztása miatti jogkövetkezményeket (ide nem értve a mulasztási bírságot és az adóbírságot).

(3) A (1)–(2) bekezdés szerinti kötelezett az Art. rendelkezései szerint bevallási kötelezettségét havonta, a tárgyhónapot követő hónap 12-éig elektronikus úton teljesíti az állami adó- és vámhatóság részére. A bevallásban közölni kell:

a) a külföldi vállalkozás nevét, székhelyét, adóazonosító számát,

b) a foglalkoztatott természetes személyazonosító adatait, nemét, állampolgárságát,

c) a foglalkoztatott táj-számát, adóazonosító jelét,

d) az adó alapjára és összegére vonatkozó adatot,

e) a külföldi vállalkozásnak az illetősége szerinti állam hatósága által megállapított adóazonosító számát, ha az adókötelezettséget a kifizető helyett a természetes személy teljesíti.

22. § (1) A 7. § (1)–(2) bekezdés szerinti mezőgazdasági őstermelő a minimálbér vagy a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg alapján – figyelemmel a 7. § (5)–(6) bekezdés rendelkezésére – negyedévente adóelőleget állapít meg, amelyet a negyedévet követő hónap 12-éig fizet meg.

(2) A tárgyévre vonatkozóan az állami adó- és vámhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásban vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell – a 7. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – az előlegként megfizetett adót elszámolni, az adóbevallás benyújtásának határidejéig a különbözetet megfizetni, és a bevallás megfelelő rovatában lehet a túlfizettként mutakozó különbözet összegéről rendelkezni.

(3) Az adóelőleg fizetésére nem kötelezett őstermelő az adót a személyi jövedelemadó bevallásában vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban a bevallásra előírt határidőig állapítja meg, vallja be, és a bevallás benyújtásának határidejéig fizeti meg.

23. § A kincstár számféjtési körébe tartozó költségvetési szervek képviselőjeként az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére a kincstár kötelezett.

24. § Az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére kötelezett adózó olyan nyilvántartást köteles vezetni, amelynek alapján az adó alapja és összege, valamint az annak megállapításánál figyelembe vett mentesség és kedvezmény összege, továbbá az adó megfizetésének napja ellenőrizhető. E nyilvántartási kötelezettségét a számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó kifizető a számvitelről szóló törvény szerinti nyilvántartása (könyvvizsgálata) megfelelő részletezésével, más kifizető az Szja tv. vagy az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény rendelkezése alapján vezetett külön nyilvántartás révén teljesíti.

25. § Az 1. § (5) bekezdés e) pontjában meghatározott fizetési kötelezettséget az arra kötelezett a személyi jövedelemadóval egyidejűleg állapítja meg, vallja be és fizeti meg.

26. § Az 1. § (4) bekezdés c) pontja szerinti kamatkedvezményből származó jövedelem után fizetendő adót évente, az adóévet követő év január 12-éig kell megfizetni. Ha a kamatkedvezmény év közben megszűnik, az adót a megszűnés napját követő hónap 12-éig kell megfizetni.

27. § Az adó fizetésére kötelezett természetes személy az adót a személyi jövedelemadó, a személyi jövedelemadó-előleg megfizetésével egyidejűleg állapítja és fizeti meg, azzal, hogy az adót az állami adó- és vámhatóság közreműködése nélkül elkészített személyi jövedelemadó bevallásban vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban vallja be. A tárgyévre vonatkozóan az állami adó- és vámhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásban vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell az előlegként megfizetett adót elszámolni, az adóbevallás benyújtásának határidejéig a különbözetet megfizetni, és a bevallás megfelelő rovatában lehet a túlfizettként mutakozó különbözet összegéről rendelkezni. A személyi jövedelemadó-előleg megfizetésére nem kötelezett természetes személy az adót a személyi jövedelemadó bevallásában vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban a bevallásra előírt határidőig állapítja meg, vallja be, és a bevallás benyújtásának határidejéig fizeti meg.

28. § A Tbj. szerinti foglalkoztató az adófizetésre kötelezett természetes személytől a természetes személlyel tett egybehangzó nyilatkozata alapján átvállalhatja az 1. § (1)–(3) bekezdése szerinti adó megfizetését és bevallását (ideértve az adó utólagos megtérítését is), ha a természetes személy kifizetőnek nem minősülő külföldi személytől a foglalkoztatóval fennálló jogviszonyára tekintettel szerez jövedelmet. A fizetési és bevallási kötelezettség átvállalásának további feltétele a természetes személy nyilatkozata arról, hogy a kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatokat a foglalkoztató rendelkezésére bocsátja. Az átvállalt kötelezettség teljesítéséért a foglalkoztató és a természetes személy egyetemlegesen felelnek.

29. § (1) Az 1. § (5) bekezdés a)–d) pontja szerinti jövedelmek után a természetes személyt a naptári év folyamán mindaddig terheli az adófizetési kötelezettség, amíg a kifizetőnek nem nyilatkozik, hogy elérte az adófizetési felső határt.

(2) A természetes személy nyilatkozhat arról, hogy az 1. § (1)–(3) bekezdése és 1. § (5) bekezdés a)–d) pontja szerinti jövedelmeinek összege várhatóan eléri az adófizetési felső határt. Ha az adófizetési felső határt az előzőek szerinti jövedelmeinek összege mégsem éri el, a természetes személy az őt terhelő adót 6 százalékkal növelten, a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában vallja be, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(3) Ha a természetes személy az adót a fizetési kötelezettségét meghaladóan fizette meg vagy a fizetendő adónál a kifizető többet vont le, a túlfizetést a természetes személy az adóévre benyújtott személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában visszaigényelheti. Ha az adóévben fizetendő adó meghaladja a kifizető által levont összeget, a különbözetet a természetes személy az adóévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be, és a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg.

(4) Ha a természetes személy az 1. § (5) bekezdés a)–d) pontjában foglaltak szerint adó fizetésére kötelezett, vagy a (3) bekezdés szerint visszaigénylési jogosultságát gyakorolja, az adóévről köteles személyi jövedelemadó bevallást benyújtani. Nem kell az adót a természetes személynek bevallania, ha a kifizető az adót levonta, és a természetes személy az Szja tv. alapján nem köteles bevallás benyújtására.

30. § A külföldi pénznemben megszerzett jövedelem utáni adó megállapítására az Szja tv. külföldi pénznemről forintba történő átszámításra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

IV. FEJEZET

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

18. Kiegészítő rendelkezések

31. § A tanulmányokat folytató tanuló, hallgató jogviszonyát

a) a köznevelési intézmény által kiállított tanulói jogviszony-igazolás,

b) a felsőoktatási intézmény által kiállított hallgatói jogviszony-igazolás,

c) az oktatási igazolványokról szóló kormányrendelet szerint a közreműködő intézmény által a tárgyidőszakra kiadott, érvényesítő matricával ellátott, nappali típusú diákigazolvány,

d) a közreműködő intézmény által kiadott, a c) pont szerinti diákigazolványra való jogosultságról szóló igazolás,

e) az oktatási igazolványokról szóló kormányrendelet szerint a tanköteles kor felső határát az adott tanévben betöltő tanuló esetén az érvényesítő matrica nélküli diákigazolvány

tanúsítja, az a)–d) pont szerinti esetben az igazolás vagy a diákigazolvány érvényességi idején belül, az e) pont szerinti esetben a tanévet követő október 31-éig.

32. § A tanulói, hallgatói jogviszony szünetelésének időtartama alatt azt az időtartamot kell érteni, amíg a tanulói, hallgatói jogviszony szünetel, valamint a szünetelést közvetlenül követő 3 hónapot.

19. Más jogszabályok alkalmazása

33. § (1) Az adóval összefüggő adókötelezettségei teljesítése során az Art. rendelkezéseit e törvény rendelkezéseit figyelembe véve kell alkalmazni.

(2) Az egyszerűsített közteherelselési hozzájárulásról, az egyszerűsített foglalkoztatásról, valamint a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény hatálya alá tartozó adózó az adóval összefüggő adókötelezettségeit az érintett törvény rendelkezései szerint teljesíti.

(3) Az Európai Unió kötelező jogi aktusának vagy a nemzetközi szerződésnek a rendelkezését kell alkalmazni, amennyiben az adóra kiterjedő hatályú jogi aktus, nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő rendelkezést tartalmaz.

20. Értelmező rendelkezések

34. § E törvény alkalmazásában:

1. *egyéni vállalkozó*: az Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak minősülő természetes személy (az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő természetes személy akkor is, ha a nyilvántartásban rögzített tevékenysége ingatlan-bérbéadás vagy egyéb szálláshely-szolgáltatás), valamint a gyógyszerészeti magán-tevékenységet, falugondnoki tevékenységet, tanyagondnoki tevékenységet végző természetes személy, a szociális szolgáltató tevékenység folytatásához szükséges engedéllyel rendelkező természetes személy;

2. *fogvatartott*: akinek örözetét rendelték el; az a személy, aki olyan bűnügyi felügyelet alatt áll, amelynek során a bíróság előírta számára, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el; az elzárást, a szabadságvesztést töltő személy; valamint a kényszergyógykezelés vagy előzetes kényszergyógykezelés alatt álló személy;

3. *harmadik állam*: a Tbj.-ben ilyenként meghatározott állam;

4. az *iskolaszövetkezet és a nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató tagja között fennálló jogviszony tekintetében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató*: az a személy, aki

a) nappali rendszerű oktatás keretében a nemzeti köznevelésről szóló törvény szerinti tanulói jogviszonnyal rendelkezik,

b) nappali rendszerű oktatás keretében a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti nem szünetelő (aktív) hallgatói jogviszonnyal rendelkezik, vagy

c) az a) vagy b) pont szerinti jogviszonya megszűnését követően diákigazolványra jogosult, a diákigazolványra való jogosultsága lejártáig;

5. *kiegészítő tevékenységet folytató egyéni, társas vállalkozó*: aki vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytat, továbbá az az özvegyi nyugdíjban részesülő személy, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

6. *kifizető*: az Art. szerinti kifizető

7. *külföldi kifizető*: a belföldön állandó lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel, székhellyel nem rendelkező személy;

8. *Külföldi kiküldetés esetén alaphér*: az adott munkakörben foglalkoztatott kiküldetését megelőző egy évben a munkavállaló teljesítményétől, ledolgozott munkaidejétől közvetlenül függő, a munkavállaló alaphérén vagy az alkalmazott bérformán alapuló, a munkaszerződés alapján ténylegesen számfejtett és kifizetett munkabér (a statisztikai elszámolások szerinti törzsbér) havi átlagos összege, ennek hiányában a tárgyhavi alaphér;

9. *mezőgazdasági őstermelő*: az Szja tv. szerint mezőgazdasági őstermelőnek minősülő természetes személy;

10. *mezőgazdasági kistermelő*: az Szja tv. szerint mezőgazdasági kistermelőnek minősülő természetes személy;

11. *minimálbér*: az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege, kivéve az e törvény egyéni és társas vállalkozókra vonatkozó rendelkezéseiben említett minimálbért, amely a tárgyhónap első napján, a teljes munkaidőre érvényes garantált bérminimum havi összege, ha az egyéni vállalkozó személyesen végzett főtevékenysége vagy a társas vállalkozó főtevékenysége legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igényel, ennek hiányában az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege;

12. *munkaviszony*:

a) az Mt-ben meghatározott munkaviszony,

b) a közalkalmazotti jogviszony, a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony, a honvédelmi alkalmazotti jogviszony,

c) a közszolgálati jogviszony, a kormányzati szolgálati jogviszony, a politikai szolgálati jogviszony, a biztos jogviszony,

d) a bírósági jogviszony,

e) az igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszony,

f) az ügyészségi szolgálati jogviszony,

g) a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony,

h) az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony,

i) a közfoglalkoztatási jogviszony,

j) a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, az Országgyűlési Őrség, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjának e jogviszonya,

k) a Magyar Honvédség szerződéses állományú tagjának e jogviszonya,

l) a katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona e jogviszonya,

m) a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott hallgatói munkaszerződés alapján létrejött munkaviszony,

n) a Független Rendészeti Panasztestület tagjának e jogviszonya,

o) az a)–n) alpont szerinti jogviszonynak megfelelő, külföldi jog alapján fennálló jogviszony, amely alapján a munkát Magyarország vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam területén végzik,

p) a rendvédelmi feladatokat ellátó szerv által a rendvédelmi egészségkárosodási járadék folyósításának időtartama, valamint a honvédségi szervezet vagy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat által megállapított honvédelmi egészségkárosodási járadék folyósításának időtartama;

13. *nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony*: a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény szerinti nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony, amely teljes munkaidős foglalkoztatási jogviszonynak minősül;

14. *saját jogú nyugdíjas*: a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerint saját jogú nyugdíjasnak minősülő természetes személy;

15. *társas vállalkozás*: a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság, a közös vállalat, az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, az ügyvédi iroda, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda, az egyéni cég.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

21. Hatályba lépő rendelkezések

35. § Ez a törvény 2019. január 1-jén lép hatályba.

22. Átmeneti rendelkezések

36. § (1) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. fejezete, valamint az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény alapján 2019. január 1-je előtt keletkezett adó, illetve hozzájárulási kötelezettségeket az e törvények 2018. december 31-éig hatályos rendelkezései alapján kell teljesíteni.

(2) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. fejezet (a továbbiakban: Eat.) 462/B. § (2) bekezdése, 462/C. §-a, 462/D. §-a, 462/E. §-a és a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Szakhoz tv.) 4. § (1a) bekezdése alapján 2018. december 31-én érvényesített kedvezmények az Eat. és a Szakhoz tv. 2018. december 31-én hatályos rendelkezései szerint az érvényesítésre nyitva álló időtartamig igénybe vehetők. Ha a kifizető az ugyanazzal a természetes személlyel fennálló munkaviszonyára a jelen bekezdésben foglaltak alapján az Eat. és e törvény alapján is jogosult lenne adókedvezményre, akkor az említett munkaviszonyra a kifizető a választása szerint csak egy adókedvezményt érvényesíthet.

(3) Ahol jogszabály – e törvényt kivéve –

a) a szociális hozzájárulási adóra,

b) az egészségügyi hozzájárulásra,

irányadó rendelkezést tartalmaz, azon – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az e törvényben meghatározott adót kell érteni.

(4) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 462/H. §-a szerint a kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezményt a kifizető az annak érvényesítésére nyitva álló határidő lejártáig a 2018. december 31-én hatályos rendelkezések szerint érvényesítheti. Az e bekezdés szerint érvényesített adókedvezmény összege nem haladhatja meg a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségei között megjelenő, munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók vonatkozásában a 16. § szerint érvényesített kedvezmény után fennmaradó adókötelezettség összegét.

36/A. § E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvénnyel megállapított 5. § (1) bekezdés i) pontja, 7. §-a, 22. §-a és 27. §-a 2019. január 1-jétől alkalmazható.

36/B. § A Versenyképesebb Magyarorszáért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvények módosításáról szóló 2019. évi C. törvénnyel megállapított 9. § (11) bekezdés a 2019. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

23. Módosító rendelkezések

37. §

38. §

39. §

40. §

24. Hatályát veszítő rendelkezések

41. §